

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om minimikrav för återanvändning av vatten

(2019/C 86/19)

Föredragande: Oldřich VLASÁK (CZ–ECR), ledamot, stadsfullmäktige, Hradec Králové

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om minimikrav för återanvändning av vatten

COM(2018) 337 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 4.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Operatörer av återvinningsanläggningar ska säkerställa att återvunnet vatten avsett för ett användningsområde som anges i avsnitt 1 i bilaga I, i utloppet från återvinningsanläggningen (efterlevnadspunkten), uppfyller följande krav:	1. Operatörer av återvinningsanläggningar ska säkerställa att återvunnet vatten avsett för ett användningsområde som anges i avsnitt 1 i bilaga I, i inloppet i slutanvändarens system (efterlevnadspunkten), uppfyller följande krav:

Motivering

Detta är den sista punkten där operatören för återvinningsanläggningen kan bära ansvaret för sin produkt. Den fortsatta hanteringen av det återvunna vattnets kvalitet, t.ex. i samband med lagring, är slutanvändarens ansvar.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 6</i>	<i>Artikel 6</i>
Ansökan om tillstånd för att leverera återvunnet vatten	Ansökan om tillstånd för att leverera återvunnet vatten
1. Alla leveranser av återvunnet vatten som är avsett för en användning som anges i avsnitt 1 i bilaga i ska vara föremål för ett tillstånd.	1. Alla leveranser av återvunnet vatten som är avsett för en användning som anges i avsnitt 1 i bilaga i ska vara föremål för ett tillstånd.
2. En operatör ska lämna in en ansökan om det tillstånd som avses i punkt 1 eller om en ändring av ett befintligt tillstånd till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken återvinningsanläggningen drivs eller är tänkt att drivas.	2. En operatör ska lämna in en ansökan om det tillstånd som avses i punkt 1 eller om en ändring av ett befintligt tillstånd till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken återvinningsanläggningen drivs eller är tänkt att drivas.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Ansökan ska innehålla följande: a) En riskhanteringsplan för återanvändning av vatten som utarbetats i enlighet med artikel 5.2. b) En beskrivning av hur operatören av återvinningsanläggningen tänker uppfylla de minimikrav för vattenkvalitet och övervakning som anges i avsnitt 2 i bilaga I. c) En beskrivning av hur operatören av återvinningsanläggningen tänker uppfylla de ytterligare krav som föreslås i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten.	3. Ansökan ska innehålla följande: a) En riskhanteringsplan för återanvändning av vatten som utarbetats i enlighet med artikel 5.2. b) En beskrivning av hur operatören av återvinningsanläggningen tänker uppfylla de minimikrav för vattenkvalitet och övervakning som anges i avsnitt 2 i bilaga I. c) En beskrivning av hur operatören av återvinningsanläggningen tänker uppfylla de ytterligare krav som föreslås i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten. 4. Medlemsstaten ska kräva antingen ett tillstånd eller en anmälan från slutanvändaren vid användningen av återvunnet vatten i enlighet med vad som anges i avsnitt 1 i bilaga I. 5. Enligt nationell lagstiftning måste slutanvändaren antingen lämna in en ansökan om det tillstånd som avses i punkt 1 eller om en ändring av ett befintligt tillstånd till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken återvinningsanläggningen drivs eller är tänkt att drivas.

Motivering

Som framgår av förordningens syfte anser inte EU att återvunnet vatten är en likadan (säker) produkt som dricksvatten, och därmed bör det vederbörliga ansvaret för användningen också bäras av slutanvändaren, som måste vara medveten om detta. Därför ska medlemsstaten av slutanvändaren kräva antingen ett tillstånd eller en anmälan vid användning av återvunnet vatten. **i** gengäld bör slutanvändaren med denna nya produkt kunna fortsätta med sin vegetabiliska jordbruksproduktion (och ofta även med den därmed sammanhängande animaliska produktionen) under perioder av torka, då användningen av yt- eller grundvatten begränsas av annan lagstiftning.

Samtidigt är det viktigt att den behöriga myndigheten känner till vilka verksamheter som brukar återvunnet vatten, men det är inte nödvändigt att göra dem tillståndspliktiga.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 7</i> Beviljande av tillstånd 1. I syfte att bedöma ansökan ska den behöriga myndigheten om det är lämpligt samråda och utbyta relevant information med följande: a) Andra relevanta myndigheter i samma medlemsstat, framför allt vattenmyndigheten om den är en annan myndighet än den behöriga myndigheten.	<i>Artikel 7</i> Beviljande av tillstånd 1. I syfte att bedöma ansökan ska den behöriga myndigheten om det är lämpligt samråda och utbyta relevant information med följande: a) Andra relevanta myndigheter i samma medlemsstat, framför allt vattenmyndigheten om den är en annan myndighet än den behöriga myndigheten.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
b) Centrala kontaktpunkter i potentiellt påverkade medlemsstater som utsetts i enlighet med artikel 9.1. 2. Den behöriga myndigheten ska inom tre månader från mottagandet av den fullständiga ansökan som anges i artikel 6.3 a besluta om den ska bevilja tillståndet. Om den behöriga myndigheten behöver mer tid på grund av ansökans komplexitet ska den informera den sökande om detta, ange förväntat datum för beviljande av tillståndet och ange skälen för förlängningen. 3. Om den behöriga myndigheten beslutar att bevilja tillståndet ska den bestämma vilka villkor som gäller; villkoren ska vid behov inkludera följande: a) Villkor i samband med de minimikrav för vattenkvalitet och övervakning som anges i avsnitt 2 i bilaga I. b) Villkor i samband med de ytterligare krav som föreslås i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten. c) Alla andra krav som är nödvändiga för att ytterligare minska eventuella oacceptabla risker för människors och djurs hälsa eller miljön. 4. Tillståndet ska omprövas regelbundet, minst vart femte år, och vid behov ändras.	b) Centrala kontaktpunkter i potentiellt påverkade medlemsstater som utsetts i enlighet med artikel 9.1. 2. Den behöriga myndigheten ska inom tre månader från mottagandet av den fullständiga ansökan som anges i artikel 6.3 a besluta om den ska bevilja tillståndet. Om den behöriga myndigheten behöver mer tid på grund av ansökans komplexitet ska den informera den sökande om detta, ange förväntat datum för beviljande av tillståndet och ange skälen för förlängningen. 3. Om den behöriga myndigheten beslutar att bevilja tillståndet ska den bestämma vilka villkor som gäller; villkoren ska vid behov inkludera följande: a) Villkor i samband med de minimikrav för vattenkvalitet och övervakning som anges i avsnitt 2 i bilaga I. b) Villkor i samband med de ytterligare krav som föreslås i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten. c) Alla andra krav som är nödvändiga för att ytterligare minska eventuella oacceptabla risker för människors och djurs hälsa eller miljön. 4. Tillståndet ska omprövas regelbundet, minst vart femte år, och vid behov ändras. 5. <i>Slutanvändaren ska av den behöriga myndighet i medlemsstaten till vilken användaren lämnat in anmälan eller tillståndet åläggas att använda återvunnet vatten endast i enlighet med tabell 1 i avsnitt 2 i bilaga i i förordningen.</i>

Motivering

Som framgår av förordningens syfte anser inte EU att återvunnet vatten är en likadan (säker) produkt som dricksvatten, och därmed bör det vederbörliga ansvaret för användningen också bäras av slutanvändaren, som måste vara medveten om detta. Därför ska medlemsstaten av slutanvändaren kräva antingen ett tillstånd eller en anmälan vid användning av återvunnet vatten. I gengäld bör slutanvändaren med denna nya produkt kunna fortsätta med sin vegetabiliska jordbruksproduktion (och ofta även med den därmed sammanhängande animaliska produktionen) under perioder av torka, då användningen av yt- eller grundvatten begränsas av annan lagstiftning.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 8.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 8</i> <i>Kontroll av efterlevnaden</i> 1. Den behöriga myndigheten ska kontrollera att det återvunna vattnet uppfyller de villkor som anges i tillståndet vid efterlevnadspunkten. Kontrollen av efterlevnaden ska utföras med följande metoder: a) Kontroller på plats. b) <i>Användning av övervakningsdata som erhållits i enlighet med denna förordning samt direktiven 91/271/EEG och 2000/60/EG.</i> c) Annan lämplig metod. 2. Vid fall av bristande efterlevnad ska den behöriga myndigheten kräva att operatören av återvinningsanläggningen snarast vidtar nödvändiga åtgärder för att återställa efterlevnaden. 3. Om den bristande efterlevnaden orsakar en betydande risk för miljön eller människors hälsa ska operatören av återvinningsanläggningen omedelbart stoppa all fortsatt leverans av det återvunna vattnet tills den behöriga myndigheten konstaterar att efterlevnaden har återställts. 4. Om ett tillbud inträffar som påverkar efterlevnaden av tillståndsvillkoren ska operatören av återvinningsanläggningen omedelbart informera den behöriga myndigheten och de slutanvändare som riskerar att påverkas och lämna den information som krävs för att bedöma effekterna av ett sådant tillbud till den behöriga myndigheten.	<i>Artikel 8</i> <i>Kontroll av efterlevnaden</i> 1. Den behöriga myndigheten ska kontrollera att det återvunna vattnet uppfyller de villkor som anges i tillståndet vid efterlevnadspunkten. Kontrollen av efterlevnaden ska utföras med följande metoder: a) Kontroller <i>av efterlevnaden</i> på plats <i>hos leverantören eller slutanvändaren, såsom fastställs i relevanta tillstånd. Dessa kontroller ska utföras i enlighet med de standarder och normer för provtagning och analys som gäller i staten i fråga. Man bör också ta hänsyn till ISO-standarderna för kvalitet hos återvunnet vatten för bevattning i olika klasser beroende på vilka växter som bevattnas. Varje medlemsstat fastställer kontrollfrekvensen enligt en riskanalys, där en högre risk föranleder en högre kontrollfrekvens.</i> b) Annan lämplig metod, <i>så att kvaliteten på det återvunna avloppsvattnet garanteras inte bara av leverantören utan även av slutanvändaren.</i> 2. Vid fall av bristande efterlevnad ska den behöriga myndigheten kräva att operatören av återvinningsanläggningen snarast vidtar nödvändiga åtgärder för att återställa efterlevnaden. 3. Om den bristande efterlevnaden orsakar en betydande risk för miljön eller människors hälsa ska operatören av återvinningsanläggningen omedelbart stoppa all fortsatt leverans av det återvunna vattnet tills den behöriga myndigheten konstaterar att efterlevnaden har återställts. 4. Om ett tillbud inträffar som påverkar efterlevnaden av tillståndsvillkoren ska operatören av återvinningsanläggningen omedelbart informera den behöriga myndigheten och de slutanvändare som riskerar att påverkas och lämna den information som krävs för att bedöma effekterna av ett sådant tillbud till den behöriga myndigheten.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	5. Slutanvändaren ska se till att behöriga nationella organ för jordbruks- och livsmedelsproduktion utför regelbundna kontroller av deras produkter.

Motivering

Denna artikel är central för hela förordningen, men formuleringen i punkt 1 är mycket vag och oanvändbar för den praktiska tillämpningen av förordningen.

Angående a)

Här saknas en entydig anvisning om på vilken plats kontrollen ska ske och vad konkret som ska kontrolleras. Här bör det åtminstone finnas en hänvisning till tillämpliga standarder för provtagning och analys och till ISO-standarderna för kvalitet hos återvunnet vatten för bevattning i olika klasser beroende på vilka växter som bevattnas. Kontrollfrekvensen måste fastställas i enlighet med de risker som föreligger. För att stimulera en ökad återanvändning av vatten är det viktigt att det finns en förenklad hantering för små anläggningar med låga risker.

Angående b)

Här ser vi inte något samband med de angivna EU-direktiven (91/271/EEG och 2000/60/EG). Uppgifter som inhämtas i enlighet med dessa direktiv rör kvaliteten på renat vatten, inte kvaliteten på återvunnet vatten, eftersom detta (med några få undantag) genomgår ytterligare rening i anläggningen för återvinning av vatten.

Angående 5)

Rent allmänt saknar hela artikel 8 bestämmelser om kontroll av säkerheten hos egna jordbruksprodukter eller eventuellt ytor som bevattnas med återvunnet vatten. Denna skyldighet bör åläggas slutanvändaren, och behörig jordbruks- eller livsmedelstillsynsmyndighet eller hygienavdelning ska begära att kontroller utförs.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 10 – Ändra enligt följande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Information till allmänheten	Information till allmänheten
1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG ska medlemsstaterna säkerställa att adekvat och uppdaterad information om återanvändning av vatten finns tillgänglig på nätet för allmänheten. Denna information ska inbegripa följande:	1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG ska medlemsstaterna säkerställa att adekvat och uppdaterad information om återanvändning av vatten finns tillgänglig på nätet för allmänheten. Denna information ska inbegripa följande:
a) Kvantitet av och kvalitet på det återvunna vatten som levereras i enlighet med denna förordning.	a) Kvantitet av och kvalitet på det återvunna vatten som levereras i enlighet med denna förordning.
b) Procentandel återvunnet vatten i medlemsstaten som levereras i enlighet med denna förordning jämfört med den totala mängden renat avloppsvatten från tätbebyggelse.	b) Procentandel återvunnet vatten i medlemsstaten som levereras i enlighet med denna förordning jämfört med den totala mängden renat avloppsvatten från tätbebyggelse.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) Tillstånd som beviljats eller ändrats i enlighet med denna förordning, inklusive de villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 7.3.	c) Tillstånd som beviljats eller ändrats i enlighet med denna förordning, inklusive de villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 7.3.
d) Resultatet av den efterlevnadskontroll som gjorts enligt artikel 8.1.	d) Resultatet av den efterlevnadskontroll som gjorts enligt artikel 8.1.
e) Centrala kontaktpunkter som utsetts enligt artikel 9.1.	e) Centrala kontaktpunkter som utsetts enligt artikel 9.1.
2. Den information som anges i punkt 1 ska uppdateras minst en gång per år.	2. Den information som anges i punkt 1 ska uppdateras minst en gång per år.
3. Kommissionen får , genom en genomförandeakt, fastställa detaljerade regler om format för och redovisning av den information som ska tillhandahållas enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.	3. Kommissionen ska , genom en genomförandeakt, fastställa detaljerade regler om format för och redovisning av den information som ska tillhandahållas enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.

Motivering

Vi föreslår att "får" ändras till "ska" för att entydigt klargöra vilka skyldigheter som följer av förordningen.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 12.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Vad som utgör tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning.	3. Vad som utgör tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning.
För detta ändamål ska en icke-statlig miljöskyddsorganisations intresse anses vara tillräckligt i den mening som avses i punkt 1 om organisationen uppfyller kraven i nationell lagstiftning.	För detta ändamål ska en specialiserad icke-statlig miljöskyddsorganisations intresse anses vara tillräckligt i den mening som avses i punkt 1 a om organisationen uppfyller kraven i nationell lagstiftning.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Sådana organisationer ska också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i punkt 1 b.	Sådana organisationer ska också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i punkt 1 b.

Motivering

Regionkommittén anser inte att förordningen om minimikrav för återanvändning av vatten uttryckligen bör ta upp frågan om icke-statliga organisationer. Å andra sidan har Regionkommittén inget intresse av att begränsa rättigheterna för icke-statliga organisationer som är aktiva på miljöområdet. Med den föreslagna ändringen förtydligas vilka icke-statliga organisationer som får åtnjuta denna rättighet.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Ikraftträdande och tillämpning</i>	<i>Ikraftträdande och tillämpning</i>
Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> .	Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> .
Den ska tillämpas från och med den ... [ett år efter förordningens ikraftträdande].	Den ska tillämpas från och med den ... [tre år efter förordningens ikraftträdande].
Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.	Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Motivering

En period på ett år räcker inte för att man ska kunna kräva förbättringar i fråga om vattenrening, utrustning, drift, övervakning, riskbedömning och harmonisering av regelverk.

Ändringsrekommendation 8

BILAGA I

Avsnitt 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
BILAGA I ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN OCH MINIMIKRAV	BILAGA I ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN OCH MINIMIKRAV
Avsnitt 1. Användningsområden för återvunnet vatten enligt artikel 2	Avsnitt 1. Användningsområden för återvunnet vatten enligt artikel 2
a) Bevattnings inom jordbruket	a) Bevattnings inom jordbruket
Med bevattnings inom jordbruket avses bevattnings av följande typer av grödor:	Med bevattnings inom jordbruket avses bevattnings av följande typer av grödor:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
— Livsmedelsgrödor som konsumeras råa, dvs. grödor som är avsedda att konsumeras av människor och som ska ätas råa eller obearbetade. — Bearbetade livsmedelsgrödor, dvs. grödor som är avsedda att konsumeras av människor och som inte ska ätas råa utan efter en bearbetningsprocess (dvs. tillagade eller industriellt bearbetade). — Andra grödor än livsmedel, dvs. grödor som inte är avsedda att konsumeras av människor (till exempel betesvall, grovfoder, fibergrödor, prydnadsgrödor, utsäde, energigrödor och växtmattor).	— Livsmedelsgrödor som konsumeras råa, dvs. grödor som är avsedda att konsumeras av människor och som ska ätas råa eller obearbetade. — Bearbetade livsmedelsgrödor, dvs. grödor som är avsedda att konsumeras av människor och som inte ska ätas råa utan efter en bearbetningsprocess (dvs. tillagade eller industriellt bearbetade). — Andra grödor än livsmedel, dvs. grödor som inte är avsedda att konsumeras av människor (till exempel betesvall, grovfoder, fibergrödor, prydnadsgrödor, utsäde, energigrödor och växtmattor). b) Bevattnings av grönområden, parker och trädgårdar för offentligt bruk (t.ex. för rekreation eller idrott) i städerna.

Motivering

Vi föreslår återigen att tillämpningsområdet endast kompletteras i fråga om användning för bevattning, men inte bara för jordbruksproduktion utan också för den bevattning som nämns ovan av grönområden, parker och trädgårdar för offentligt bruk i städerna, eftersom man där kan tillämpa samma tillvägagångssätt och minimikrav för kvaliteten på återvunnet vatten som när det gäller bevattningen inom jordbruket. Användning av återvunnet vatten för dessa ändamål inom städernas vattenförvaltning skulle på ett avgörande sätt även bidra till hanteringen av problemet med den starka uppvärmningen av städernas centrum under perioder av torka.

Ändringsrekommendation 9

BILAGA I

Avsnitt 2

Tabell 1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Tabell 1 Kvalitetsklasser för återvunnet vatten samt tillåten användning inom jordbruket och bevattningsmetod	Tabell 1 Kvalitetsklasser för återvunnet vatten samt tillåten användning inom jordbruket, bevattnings av grönområden, parker och trädgårdar för offentligt bruk i städerna och bevattningsmetod

Kommissionens förslag			ReK:s ändringsförslag		
Lägsta kvalitetsklass för återvunnet vatten	Typ av gröda	Bevattningsmetod	Lägsta kvalitetsklass för återvunnet vatten	Typ av gröda	Bevattningsmetod
A	Alla livsmedelsgrödor, inklusive rotfrukter som konsumeras råa och livsmedelsgrödor där de ätliga delarna kommer i direkt kontakt med återvunnet vatten	Alla bevattningsmetoder	A	Alla livsmedelsgrödor, inklusive rotfrukter som konsumeras råa och livsmedelsgrödor där de ätliga delarna kommer i direkt kontakt med återvunnet vatten samt bevattning av grönområden, parker och trädgårdar för offentligt bruk i städerna	Alla bevattningsmetoder
B	Livsmedelsgrödor som konsumeras råa där de ätliga delarna produceras ovan mark och inte kommer i	Alla bevattningsmetoder	B	Livsmedelsgrödor som konsumeras råa där de ätliga delarna produceras ovan mark och inte kommer i	Alla bevattningsmetoder
C	direkt kontakt med återvunnet vatten, bearbetade livsmedelsgrödor och andra grödor än livsmedelsgrödor, inklusive grödor avsedda som foder åt mjölk- eller köttproducerande djur	Endast droppbevattning (*)	C	direkt kontakt med återvunnet vatten, bearbetade livsmedelsgrödor och andra grödor än livsmedelsgrödor, inklusive grödor avsedda som foder åt mjölk- eller köttproducerande djur	Endast droppbevattning (*)
D	Industri- och energigrödor samt sådda grödor	Alla bevattningsmetoder	D	Industri- och energigrödor samt sådda grödor	Alla bevattningsmetoder
(*) Droppbevattning är ett system för mikrobevattning som kan leverera vattendroppar eller mycket små vattenstrålar till plantorna och som innebär att vatten droppar på marken eller direkt under markytan i mycket små mängder (2–20 liter/timme) från ett system av plaströr med liten diameter som försetts med munstycken som kallas strålare eller droppare.			(*) Droppbevattning är ett system för mikrobevattning som kan leverera vattendroppar eller mycket små vattenstrålar till plantorna och som innebär att vatten droppar på marken eller direkt under markytan i mycket små mängder (2–20 liter/timme) från ett system av plaströr med liten diameter som försetts med munstycken som kallas strålare eller droppare.		

Motivering

Yttrandet utvidgar tillämpningsområdet för förslaget till förordning, såsom fastställs i artikel 2 och definieras i bilaga i avsnitt 1, genom att lägga till ett led b om bevattning av grönområden, parker och trädgårdar i städerna.

Ändringsförslag 10

BILAGA I

Avsnitt 2

Tabell 4

Valideringsövervakning av återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket

Kommissionens förslag			ReK:s ändringsförslag		
Kvalitetsklass för återvunnet vatten	Indikatormikroorganismer (*)	Prestationsmål för reningskedjan (log ₁₀ -reduktion)	Kvalitetsklass för återvunnet vatten	Indikatormikroorganismer (*)	Prestationsmål för reningskedjan (log ₁₀ -reduktion)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5.0	A	<i>E. coli</i>	≥ 5.0
	Totalt kolifager/ F-specifika kolifager/ somatiska kolifager/ kolifager (**)	≥ 6.0		Totalt kolifager/ F-specifika kolifager/ somatiska kolifager/ kolifager (**)	≥ 6.0
	<i>Clostridium perfringens</i> -sporer/ sporbildande svavelreducerande bakterier (***)	≥ 5.0		<i>Clostridium perfringens</i> -sporer/ sporbildande svavelreducerande bakterier (***)	≥ 5.0
(*) Referenspatogenerna <i>Campylobacter</i>, rotavirus och <i>Cryptosporidium</i> kan också användas för valideringsövervakningen i stället för de föreslagna indikatormikroorganismerna. i sådana fall ska följande prestationsmål (log₁₀-reduktion) tillämpas: <i>Campylobacter</i> (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) och <i>Cryptosporidium</i> (≥ 5,0). (**) Totalt antal kolifager väljs som den lämpligaste virusindikatorn. Om en analys av det totala antalet kolifager inte är lämpligt måste minst en av kolifagererna (F-specifika eller somatiska kolifager) analyseras. (***) <i>Clostridium perfringens</i>-sporer väljs som den lämpligaste indikatorn för protozoa. Sporbildande svavelreducerande bakterier är emellertid ett alternativ om koncentrationen av <i>Clostridium perfringens</i>-sporer inte medger validering av den begärda log₁₀-reduktionen. Analysmetoderna för övervakning ska valideras och dokumenteras av operatören i enlighet med EN ISO/IEC-17025 eller andra nationella eller internationella standarder som säkerställer motsvarande kvalitet.			(*) Referenspatogenerna <i>Campylobacter</i>, rotavirus och <i>Cryptosporidium</i> kan också användas för valideringsövervakningen i stället för de föreslagna indikatormikroorganismerna. i sådana fall ska följande prestationsmål (log₁₀-reduktion) tillämpas: <i>Campylobacter</i> (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) och <i>Cryptosporidium</i> (≥ 5,0). (**) Totalt antal kolifager väljs som den lämpligaste virusindikatorn. Om en analys av det totala antalet kolifager inte är lämpligt måste minst en av kolifagererna (F-specifika eller somatiska kolifager) analyseras. (***) <i>Clostridium perfringens</i>-sporer väljs som den lämpligaste indikatorn för protozoa. Sporbildande svavelreducerande bakterier är emellertid ett alternativ om koncentrationen av <i>Clostridium perfringens</i>-sporer inte medger validering av den begärda log₁₀-reduktionen. Analysmetoderna för övervakning ska valideras och dokumenteras av operatören i enlighet med EN ISO/IEC-17025 eller andra nationella eller internationella standarder som säkerställer motsvarande kvalitet. Om värdena för log₁₀-reduktionen inte kan uppnås på grund av en låg koncentration av indikatororganismer i det renade avloppsvatten som kommer in i en återvinningsanläggning får validitetsmålet anses vara uppfyllt om indikatororganismen i fråga inte förekommer i det återvunna vattnet.		

Motivering

Dessa krav går inte att uppfylla i praktiken, om utflödet från reningsverket till anläggningen för återvinning av vatten av någon anledning (t.ex. andelen avloppsvatten från industrin som kommer in i reningsverket) är reducerat jämfört med normalt spillvatten.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

Nuläget

1. Kommittén noterar att återanvändning av vatten kan främjas genom olika politiska instrument. Ett exempel på sådana instrument är bindande normer eller riktlinjer med minimikrav som återvunnet vatten måste uppfylla innan det exempelvis kan återanvändas för bevattning inom jordbruket. För närvarande finns det sådana instrument endast i sex medlemsstater.
2. Huvudorsaken till att återvinning av vatten endast används i begränsad omfattning kan enligt ReK sökas i oron över livsmedelssäkerheten vid användning av jordbruksprodukter som odlas på mark som bevattnas med renat avloppsvatten från tätbebyggelse.
3. Det är oroväckande att återanvändningen av vatten i EU hittills varit så begränsad, och det finns endast få kvantitativa uppgifter om andelen återvunnet vatten och användningen av det i olika medlemsstater. Det beror delvis på skillnader i förståelsen av vad "återanvändning av vatten" innebär, eller i metoderna för fastställande och tillhandahållande av uppgifter.

Behov av lagstiftning

4. Kommittén konstaterar att behovet av denna förordning uppstått till följd av en växande brist på vatten i EU-medlemsstaterna, särskilt för användning inom jordbruket, och en strävan att spara vatten. Man har också fastställt hur mycket vatten som skulle kunna sparas i EU på detta sätt. Förordningen dikteras också av behovet av att skapa lika villkor för jordbruksproducenter i alla medlemsstater. I slutändan ligger denna förordning i linje med EU:s strävan att införa en cirkulär ekonomi inom vattensektorn.
5. ReK anser att stödet till detta slags förvaltning av avloppsvatten bör gynna medlemsstaterna genom att det innebär att jordbruksföretagen kan vara verksamma också under perioder av torka. Under perioder av torka, då användningen av yt- eller grundvatten begränsas av annan lagstiftning, bör jordbruksföretagen med denna nya produkt kunna fortsätta med sin vegetabiliska jordbruksproduktion (och ofta även med den därmed sammanhängande animaliska produktionen).
6. Kommissionen har goda skäl för att lägga fram förslaget till förordning, men eftersom hela förordningen i själva verket handlar om vilka skyldigheter som ska åläggas operatörer av återvinningsanläggningar saknas det en (framför allt ekonomisk) analys av vad som skulle motivera operatörer av avloppsreningsverk att bli operatörer för återvinningsanläggningar.
7. Att döma av de praktiska erfarenheterna från de länder där bevattning med återvunnet vatten redan sker kommer det att krävas större investeringar för att återvinningsanläggningarna ska producera vatten av klass A än vad som nämns i avsnittet "Konsekvensbedömning".
8. Denna förordning kommer i slutändan att leda till ökade kostnader för rening av avloppsvatten, eftersom jordbrukssektorn inte kommer att ha en skyldighet att köpa in renat vatten under hela året. Det är viktigt att se till att dessa extra kostnader inte på ett oproportionerligt sätt vältras över på allmänheten, kommunerna och operatörerna.
9. Det är viktigt att säkerställa att förordningen är samstämmig med annan relevant lagstiftning, inte minst kontrollförordningen och andra förordningar som reglerar livsmedelsproduktion.

Utvidgning av förordningens tillämpningsområde

10. EU:s grundläggande rättsföreskrifter i fråga om förvaltning av avloppsvatten utgörs av direktiv 91/271/EEG och direktiv 2000/60/EG, men sambandet mellan dessa direktiv och förslaget till förordning är mycket svagt. I båda direktiven nämns återanvändning av avloppsvatten endast i förbigående och med särskild betoning av miljöskyddet.

11. I en allmän EU-rättsakt bör begreppet återanvändning av avloppsvatten inte vara begränsat till användningen inom jordbruket. Vi är dock medvetna om att en utvidgning till exempelvis industri- eller energiområdet skulle göra det nödvändigt att fullständigt ändra hela strukturen på texten.

12. Därför föreslår vi att förordningens tillämpningsområde kompletteras på ett sådant sätt att användning av vatten för bevattning inte endast avser jordbruksproduktion, utan även t.ex. bevattning av grönområden, parker, trädgårdar och gräsmattor för offentligt bruk (rekreation eller idrott) i städerna, eftersom man där kan tillämpa samma tillvägagångssätt och minimikrav för kvaliteten på återvunnet vatten som när det gäller bevattningen inom jordbruket. Användningen av återvunnet vatten för dessa ändamål inom städernas vattenförvaltning skulle på ett avgörande sätt även bidra till hanteringen av problemet med den pågående uppvärmningen av städernas centrum under perioder av torka.

Slutanvändarens ansvar

13. Den främsta bristen i denna konstruktion är att den s.k. slutanvändaren tilldelas samma roll som en vanlig konsument som endast passivt använder det återvunna vattnet men inte har något ansvar för något, inte ens för eventuella förändringar i kvaliteten på detta vatten sedan det levererats av återvinningsanläggningarnas operatörer eller för hur det används, t.ex. hur marken bevattnas.

14. ReK anser att man måste införa adekvata normer för provtagning och analys och i samband med detta ta hänsyn till ISO-standarderna för kvalitet hos återvunnet vatten för bevattning i olika klasser beroende på typen av gröda. Som framgår av förordningens syfte anser inte EU att återvunnet vatten är en likadan (säker) produkt som dricksvatten, och därmed bör det vederbörliga ansvaret för användningen också bäras av slutanvändaren, som måste vara medveten om detta. Kontrollerna ska begäras av behörig jordbruks- eller livsmedelstillsynsmyndighet eller hygienavdelning. Valet av markområden för den kontroll som ska utföras måste ske på ett sådant sätt att markområdet är representativt för hela den yta som bevattnas med återvunnet vatten från återvinningsanläggningen i fråga.

Utlopp från återvinningsanläggningar

15. Kommittén uppmanar kommissionen att införa en definition av begreppet "utlopp från återvinningsanläggningar". Förslaget innehåller i sin nuvarande form inte någon definition av ett sådant "utlopp", och detta leder till tvetydiga tolkningar. Begreppet "utlopp från återvinningsanläggningar" kan avse utflödet från återvinningsanläggningen eller den reservoar där de reserver anläggs som krävs för att täcka slutanvändarnas oregelbundna förbrukning, eller till och med bevattningssystemet i sig, som transporterar produkten från återvinningsanläggningen till platsen för slutanvändningen.

Subsidiaritetsprincipen

16. Kommittén anser att förslaget till förordning är förenligt med subsidiaritetsprincipen (artikel 5 i EU-fördraget). Ur subsidiaritetssynpunkt är det visserligen riktigt att den behöriga lokala vattenmyndigheten i varje medlemsstat beslutar om den konkreta användningen av det vatten som återvinns, men med tanke på hur EU:s inre marknad för jordbruksprodukter ser ut krävs det lagstiftning på unionsnivå.

Bryssel den 6 december 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Europeiska regionkommitténs
ordförande